

اُتم ۽ سندس رچنائن بابت سنڌوارن جا رايا

سنڌ ۾ ڇپيل ڪتاب 'سنڌي ادب ۾ تنقيدنگاري'
- 'نئين دنيا' جي رول بابت (ص ۱۹۸۲)
خصوصيتون :

سنڌي ٻوليءَ جي هر ڪنهن رسالي پنهنجي سهولتن ۽ ضرورتن پٽاندڙ تنقيدي اوسر ۾ ڪردار ادا ڪيو آهي ۽ انهي ڪري هر ڪنهن رسالي جي تنقيدي خدمتن جون مفرد خصوصيتون هر ڪنهن جي ذهن ۾ اُڀري اچن ٿيون. هن رسالي جي اهڙين خصوصيتن جو ذڪر ڪري سگهجي ٿو.

۱. هن رسالي ۾ شايع ٿيل مختصر کان مختصر تبصرا به تنقيد جي تمام ويجهو نظر اچن ٿا ۽ انهن تي اشعار تي تبصري جي ڇاپ هڻي نٿي سگهجي، جيڪا اسانکي پنهنجي ڪيترن ۽ رسالن ۾ نظر اچي ٿي.

۲. هن رسالي ويهن سالن جي عرصي ۾ سراسري طور تي هڪ نه ٻئي مهيني ۾ تنقيدي مضمون يا عملي تنقيد وارو ليک پئي ڏنو آهي ۽ تنقيدي اوسر جي هيءَ خدمت 'نئين دنيا' رسالي کي باقي ٻين رسالن کان مفرد طور تي بيهاري ٿي.

۳. جيئن اڳ ۾ ئي عرض ڪيو ويو آهي ته هن رسالي ۾ شايع ٿيل عملي تنقيد جو وڏو انگ نقاد جي نالي کان سواءِ ڏنو ويو آهي، جنهن ڳالهه کي پڻ رسالي جي ايڊيٽر ۽ منتظمين جي بي لوثي ۽ تنقيد سان سهائي ڇڏي سگهجي ٿو.

۱. هن رسالي ۾ شايع ٿيل تنقيد جو معيار بهتر رهيو آهي. گهڻي کان گهڻيون تنقيدون ذاتي نقرتن ۽ محبتن کان بچايون ويون آهن ۽ اڪثر نقادن جي لکڻين مان سندن مطالعي، عملي ڄاڻ ۽ فني مهارت جي خوشبوءِ محسوس هري سگهجي ٿي. ڪنهن به نقاد بيگر لاهڻ جي ڪوشش نه ڪئي آهي ۽ نه وري اوت تي قلم هٿ ۾ کنيو آهي. بلاشبہ ڪيتريون تنقيدون مختصر آهن پر انهن کي جامع سڏڻ ۾ ڪوبه ڪنجوسائي نٿو ڪري سگهي.

(ص. ۳۱۹)

سال ۱۹۷۴ ۾ بمبئي جي نئين دنيا پبلشرس طرفان اي. جي. اُٽمر جي ادبي ۽ تنقيدي مضمونن جو ٻُڌڪو 'ساهت ۽ ساهتڪار' جي نالي سان شايع ٿيو. هڪ سؤ پارهن صفحن جي هن ڪتاب ۾ اٺ مضمون ڏنا ويا آهن. ڪتاب ۾ شامل پهريون مضمون 'ساهت ۽ ساهتڪار' نظرياتي تنقيد جو سنو مثال آهي. انهيءَ کانسواءِ نقاد 'ليڪراج ٻرڙي'، سامي ۽ ڀٽائيءَ جي ڪلام تي تشريحي تنقيد ڪئي آهي ۽ 'ڀارت ۾ سنڌي ساهت' جي عنوان هيٺ سنڌي ادب جو تاريخي اهميت وارو تنقيدي جائزو ورتو آهي.